

Eksik Ya Olmasaydın

– ŞairDüşler · 26 Aralık 2017

Sen yoksun örneğin; Tam sanırdım bu hayatta her şeyim. Anladım ki, çayımın şekeri dudakların, Buharı gözlerinmiş Ve anladım ki, Ne kadar tam olursa olsun her şey, Sen olmayınca hiçbir şeymiş her şey... Sana eksikliğim, Göz ile kalbin konuşması kadar çok. Birisi gördü, diğeri kanadı, Biri kanadı, diğeri ağladı işte... Bizim payımıza güçlü olmak düştü Ve bizim payımıza dik durmak... Fakat eksikliğimiz, fakat eksikliğin Her defasında gözlerimi kanattı, Kalbim içine ağladı. Kimseler görmedi.. Hiç kimseler fark etmedi eksikliğimi. Konuştum kalbimle, Dertleştım aynalarda yansıyan gözlerimle. Ağladım işte kendime. İnsan nasıl konuşurdu ki kendi kendiyile? İşte öyle eksik, işte öyle fena bir şeydi yokluğun. “Meydanlar dolusu, yalnızlığım sen, Kaldırımlar boyu, adımlarım hep sen, Çığlıklar dolusu, avazlarım sen, Dallarımı kırma, eksik bırakma...” Şu eksik hayatımda sana o kadar çok yazmayı düşledim ki, Bir türlü kâğıt ile kalem yan yana gelemedi. Nihayetinde batırdım kalemi kalbime ve yazıyorum işte öylece. Önce gözlerin geliyor sonra sözlerin, Biri bitiyor, biri başlıyor Ve her defasında ayrı kalışımız. Seni son kez; aslında gözlerini son kez gördüğüm O an geliyor aklıma, eksiliyorum, Öyle fena, öyle çok ki anlatamam..

Senli türküler ve senli bütün şarkılar, Sensiz hep eksikti. Olsaydın eğer, gözlerimin yaşı diner, Kalbimin sızısı biter, her günüm bayram olur Ve yaşamak eksiksiz olurdu gülüm. Sen yoksun örneğin, Tam sanırdım bu hayatta her şeyim. Anladım ki, çayımın şekeri dudakların, Buharı gözlerinmiş Ve anladım ki, Ne kadar tam olursa olsun her şey, Sen olmayınca hiçbir şeymiş her şey...

Yazan:Murat İnce

Yorum:Aytaç

2017